

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre III](#)[Item Mythologia, Venise, 1567 - III, 13 : De Morte](#)

Mythologia, Venise, 1567 - III, 13 : De Morte

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre III

[Mythologia, Francfort, 1581 - III, 13 : De Morte](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre III

[Mythologie, Paris, 1627 - III, 14 : De Mort](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre III

[Mythologie, Lyon, 1612 - III, 13 : De Mort](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 73r°-73v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Mort](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

seria, Quærela, Gratia, Fraus, Pertinacia, Parca, Hesperides, Somnia, quos omnes Erebo & Nocte natos fuerunt. Verum de iis, quæ fabulosè de Nocte dici solent, satis. Ex illa nuper commemoratæ pelles natæ esse dicuntur. quæ inscitia & malicia mortalium, quæ Nox est mentis, omnium prope calamitatum, quæ humanum genus inuadunt, parens est & alitrix: cum æquitas, tãquam Aquilo leuissimas nubes, has ex hominum conspectu possit propellere. Hæc enim omnia inscitiam consequuntur, cum ea quoque quæ sunt naturæ possint nonnihil retardari sapientia, aut certe leuiora effici, vt senectus, amor, fatum, mors, & alia huiusmodi: Noctem antiquissimam appellarunt, quia antequàm sol & cælum fieret, nullà erat lux: quam ex Erebo & ab inferis venire slexerunt, cum terram semper circumeat: nam sole in inferiore cœli parte sub terra occultato, apud nos ymbra esse terræ: necesse est, cum nihil aliud sit nox, quàm ymbra terræ. Hanc in curru vehi slexerunt antiqui, quia nihil cum labore sit diuturnum, & ad narrationis voluptatem. Dicta est eadem mater omnium, quia rerum omnium partum antecesserit, & à nocendo Nox dicitur, vt quidam voluerunt, quia noctis humor infestus sit hominibus, quod vel in laborantibus scabie, vel febre, vel aliis morbis, patet: quæ quidem grauiores sunt, magisq; infestant per noctem. nunc de morte dicamus.

10

20

De Morte. Cap. XIII.

Mors cum esset sola propè & potentissima omnium inferorum satelles, omnesq; mortales ad Acherontem fluuium traiciendos deduceret, nihil propè de se fabulosum audiuit; nisi quod soror esset Somni, vt scriptam reliquit Homerus in lib. I. Iliadis

ὡς ἔφη ἐν βλάστῃ κατὰ τὴν θυμῶν.

Tum Mortis fratrem Somnum conuenerat ipsa.

Quodque à Nocte matre sua fuisset educata. Quare memorie prodidit Pausanias in Eliacis apud Eleos in templo quodam feminam expressam fuisse, quæ pueros sopitos sustineret, manu quidem sinistra, album; at dextra alterum nigrum; & hunc dormienti similem distortis pedibus; quorum inscriptiones iudicabant, alterum esse Somnum, alteram Mortem: ac femina quæ illos alebat, Nox erat. Hæc ipsa mors omnium malorum, hæc omnium humanarum calamitatum, hæc omnium dolorum remedium optimum data est hominibus Dei sapientissimi beneficio, quod in illo epigrammate suauiter expressit Agathias;

30

*τίς βίασθε τὴν φειδῶσθι, τὴν ἀνεχθῆναι τὴν ἡσυχίαν;
 τὴν πάντοτε γένουσι, καὶ παύσει ἰδύσασθαι;
 Μῖσθον ἀπαρῆς ἡσυχίας ἀποκρίσιντας οὐδὲ σπύγῳ ὄντας
 ἄδιστα θανάτῳ ἰώτερον ἐρχόμενοι.
 Αἰ δὲ γένουσι, πολλὰ καὶ ἡμῶν ἀποκρίσιντας, ἄλλοτ' ἢ ἄλλας
 ἐρχόμενας θανάτῳ, καὶ μεταβάλλουσαι.*

40

Cur timor est vobis genitrix Mori alma quietis?
 Quæ morbos placat, pauperiemque leuat?
 Illa semel tantum mortales visere suevit,
 Nec quisquam vidit mox rediisse virum.
 Sæpe recurrentes cum vexent corpora morbi

T Mutati,

Mythologia.

Mutatè, huc illuc & sine lege fluant.

Hæc vna durissima omnium Deorum, maximeque implacabilis habebatur: quæ cum nullius precibus flecteretur, nulla etiam sacrificia, nec templa, nec sacerdotes, nec ritus sacrorum obtinuit. Huius duritiem & implacabilem voluntatem ita significauit Orpheus in hymnis.

ὅτι γὰρ ὡχρεῖται πᾶσι θεοῖς, καὶ μὴ δέχεται ἄνθρωπος ἄσπαστον.

Nec prece, muneribus nec tu placabilis vlli.

- 10 Hanc miris laudibus antiqui sapiētes ex culerunt, vt solam portum sedemq; tutissimam quietis. Hæc multis corporis morbis nos liberat, hæc tyrannorum crudelitati subtrahit, hæc principibus adæquat, hæc omnibus vitis bonis iucundissima accidit, nisi quantum naturæ leges repugnant: neque quisquam est, quin eam lætissimo animo excipiat præter scelera tos, qui grauiora se passuros esse post mortem iam nunc viuentes augurantur & quasi præsentiant. Huius laudæ amplissimum & vberissimum argumentum habuit Alcidas, qui orationem composuit de laudibus Mortis, de qua quoniam nihil mystice dictum ab antiquis video, reliqua quæ de illa dicuntur fabulose prætermittere decreui, & de Somno pertractare.

De Somno.

Cap. XIII.

20

Quod Somnus ex Erebo Noctæque natus sit, dictum est iam superius; cui præter supradictas Mortem sororem etiam addidit Orpheus. Huc tamen non ab inferis, sed è cælo missum fuisse ad Palinurum scripsit Virg. lib. quinto;

Cum leuis æthereis de lapsus Somnus ab astris
Aera dimouit tenebrosam, & dispulit umbras
Te Palinure petens.

- 30 Hunc alatum esse tradiderunt poëtæ, quia celerrime vniuersum terrarum orbem peragraret, & leuissimus ac tacitus inopinantiæ oculos aggredieretur vt ait Tibullus in secundo Elegiarum;

Postque venit tacitus fuluis circumdatus alis
Somnus, & incerto Somnia nigra pede.

- 40 Illud vero, quod scribitur ab Homero in principio secundi libri Iliadis, non facile intelligo, cur Somnus scilicet à Ioue mittatur ad excitandum Agamemnonem, quo armari iuberet multitudinem; cum sit Somni munus vel magis etiam opprimere somno grauatos, quam excitare. Nisi tamen pro Somno Somnia ibi intelligantur. Hic Somnus facit vt vulnera, vt vincula, vt seruitutem, vt carceres, vt omnia incommoda mortales, dum adest, æquo animo ferant, vt omnium malorum obliuiscantur, vt omnes animi curæ sollicitudinesque recedant, vt ait Euripides in Oreste;

*Ἐ φίλοι ἄπειθε δὲ ληήματα, ἰσχυροὶ εἴσθε,
εἰς ἡδύματα προσέλιθε ἰσχυροὶ.
Ἄπειθε δὲ δὴ τὰς κοινὰς, ὡς ἢ εὐφραίνεσθε,
καὶ πῖσι δὲ στυγερὰ ἰσχυροὶ εἴσθε.*

Somme ô leuamen dulce, & cgritudinis
Medela dulcis, vt uenis mi optabilis.
Obliuio malorum, vt apto tempore
Nobis misellis aduenis iucundaque.

Nobis